

Kis Mónika

Három próza *Varga Tamás* képeihez

Diavetítő

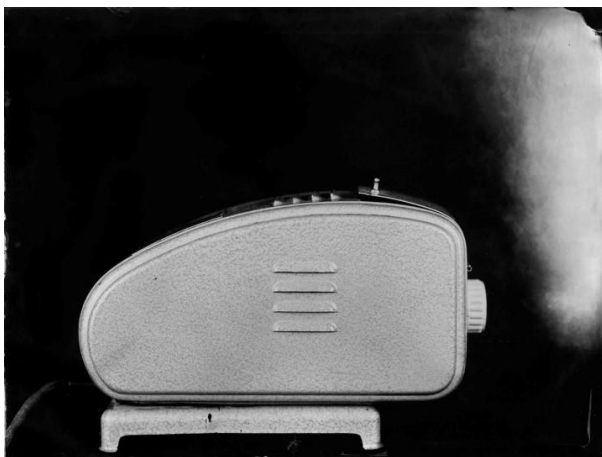
Beállítja a távolságot, az élességet. A falon az alak most életnagyságú. Először ceruzával rajzolja körbe. Durva kontúrokat húz a fehér diszperzitrétegen.

Lekapcsolja a gépet, ecseteket és festéket vesz

elő. Vadul keverni kezdi a színeket, satíroz, ken, javít, töröl, olykor a sarokban álló tükörbe pillant. Árnyékol, kiemel, elmos, remegő kezei közül a test lassan kiemelkedik a síkból. A bőr egészséges színű, az ajak vörös, a szem fényes. A fal egyenletlenségei közt meglibben a ruha széle.

Megriad, az ecset a földre zuhan.

Az alak szétfeszíti a két szűk dimenziót, és a szobába lép. Most egymással szemben állnak, a teremtő és a teremtett, egyformák, de az egyik fél. A képmás megragadja őt, a falhoz löki, fél kézzel tartja, a másikkal pedig ceruzát fog. Körberajzolja, durva kontúrokkal a fehér diszperzitrétegen. Ecsetet ragad, fehér festékre mártja. Széles, lendületes mozdulatokkal belesimítja alkotóját a

fal egyenetlenségeibe. A felület újra sima és tiszta. A képmás a sarokban álló tükörbe néz. Mosolyog.

Bekapcsolja a gépet, beállítja a távolságot, az élességet. Leku-
porodik a vetítő mellé a földre, ütemesen kattogtat. Néha felne-
vet. Újratanulja az emlékeit.

Halak

A mozdulat eleganciája táplálja az önérzetet. A hátúszó mozgása tökéletes összhangban van a farokúszóéval. A víz egyenletesen foly-
ja körbe a testet, enyhe, szelíd hullámokat vetve a felszínen.

Tizenöt úszócsapás az akvárium faláig.

Vissza.

Újra a falig.

Megint vissza.

A hínár készségesen elhajlik az útból.

A kopoltyú ütemesen lüktet.

A teknős ráérős közönnyel figyel. Talán csak bambul. Összerezzen,
amikor a merülő forraló közvetlenül mellette eléri a tartály fenekét.

73. kísérlet.

10²⁸.

A víz hőmérséklete: 19 °C.

Egyedek állapota, kora, fajtája stb.

Kísérlet indul.

Megdöglötök mind.

Hőmérséklet: 42 °C.

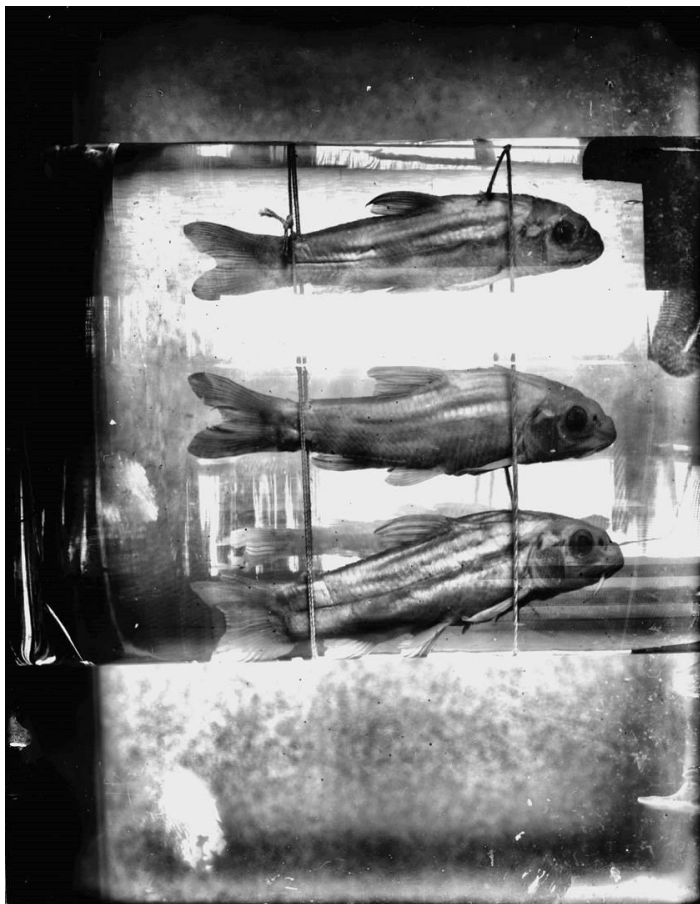
Élettani megfigyelések, egyedek állapotváltozása stb.

Csak a kopoltyúk heves mozgása árulja el az akváriumban el-
uralkodott pánikot.

65 °C.

Az egyedek mozgása lelassul, majd teljesen megszűnik. Átad-
ják magukat a végzetnek, amit én szabtam ki rájuk.

Gyöngyöző víz, a fehérjestruktúra szemmel látható elváltozása.

Kísérlet vége: 13⁴⁹.

Túlélő nincs.

A víz visszahűlésének idejére a kísérleti eredmények szigorúan titkosak.

A zsebpénz mértéke alapján még további 4 kísérlet végezhető.
Teknős nélkül: 7.

A következő betelepítés várható időpontja: állomány kipusztulásának ideje + 1 hónap elteltás feltételezett felelőtlen állattartás miatt – 14 nap könnyörgés őszinte megbánással és becsületszóval, hogy ezúttal másképp lesz = december 2., péntek.

Az állatkereskedés zár: 15⁰⁰!!!

Megjegyzés: császárhalat ne!

A következő kísérlet ütemezett időpontja: január 2.

A következő kísérlet témája: a háztartási mérgek hatása az édesvízi élőlények oxigénellátására, valamint a koncentráció fokozatos növelésével elért élettani hatások megfigyelése.

Isten vagyok.

Műanyag halak

Kifogtad az összes halat a nagy, sárga lavórból, apád tapsolt, és azt mondta, versenyhorgász lesz belőled. Évente többször elmeséled... Még csak kétéves voltál, de úgy állt a kezekben a kis, műanyag horgászbot, mint apád kezében az igazi.

Azóta se esett le, hogy az volt életed egyetlen sikerélménye. Most, hogy elmúltál negyven, mondhatnál valamit a horgászkarrieredről, a félretett pénzedről, a külföldi utazásaidról, a szexuális kalandjaidról. Ja, hogy nem tudsz... Naná, hogy nem... Csak ülsz a tévé előtt, és a rohadt halakra gondolsz a nagy, sárga lavórban.

Nem akarom ezt a sztorit még egyszer hallani, érted? Tele van a tököm az állandó nosztalgiával. Álljál fel, és kezdj végre magaddal valamit! Menjél horgászni, vagy valami... Anyád halála óta nem is voltál...

Ha utárod a melódat, keress valami mást. Munkaerőhiány van, vagy mi, simán találsz új állást.

Rohadtul nem érdekel, hogy mit akart az apád meg az anyád. Egy kövér, tohonya balfasz lett belőled, ez az igazság. Hozzak neked egy lavórt, tele rózsaszín halacskákkal? Attól jobb kedved lenne?

Zabálj valamit, az is jól megy neked. Ha tele vagy, bőfögsz ketőt, és már alszol is. Akkor legalább nem sztorizol. Halálra untatsz már, de komolyan...

Én vagyok a szívtelen, mi? Amikor itt ülsz, tévézel, tolod az arcodba a kaját, mert van miből számlát fizetni, meg bevásárolni, akkor nem gond, hogy szívtelen vagyok, ugye?

Tudod, ki a szívtelen? A jó édesanyád, az, illetve ő már csak volt. Ha neki van szíve, akkor te most nem így ülnél itt. Akkor hagyta volna, hogy épkézláb felnőtt legyen belőled, nem pedig az ő lelki szemetesládája. Na, ő egy szívtelen, vén boszorkány volt. Úgy beszélek róla, ahogy akarok, úgyse hallja már! Nem érdekel, hogy neki milyen nehéz élete volt, kinek nem nehéz? Hagyjuk már a rizsát!

Igen, azt is mesélted már párszor, hogy apád horgászzsinórral akasztotta fel magát. Te, a kis hülye, a nagy sárga lavórt toltad a lába alá, hogy megtámaszd, de ő vagy fél méterrel magasabbról lógott, úgyhogy végignézted, ahogy megfulladt, igen... a nyakán bevágott a damil, és folyt a vér is, ja... Már több mint harminc éve volt... ki nem sz...ja le...